

Валрантъ, Хубертъ — Waelrant, Hubert — знаменитъ нидерландски компонистъ и теоретикъ, род. 1517 въ Тонгерло, умр. 19 ноемв. 1595 въ Анверсъ, ученикъ на Вилартъ въ Венеция, кждето и публикува първитъ си творения. 1547 основава въ Анверсъ музикално училище, въ което — вмѣсто шестстепенната сольмизация при солфежирането, употребява наименование съ седемъ белгийски срички — „октавна система“, а заедно съ Jean Lact основава и едно музикално издателство. Произведенията му: мотети 4, 5 и 6-гласни, псалми, мадригали, пѣсни („Jardin musical“), канцони и др., въ стила на Венецианската школа, сж издѣли въ неговото издателство. Значението на В. като теоретикъ лежи въ изнамирането на „бобизацията“ (гл. т.) — наименование на тоновете съ 7 белгийски срички.

Валсъ, ит. Valso, фр. Valse, нѣм. Walzer — кръгълъ танцъ въ $\frac{3}{4}$ тактъ, отъ французски произходъ, още отъ края на XVI ст., въ видъ на игра съ въртене на тѣлото, придружаващъ народнитъ празненства. Началото на В. у нѣмцитъ се намира въ пѣсенъта Ach du lieber Augustin, отъ която се развиватъ различни видове В. — ве — съ различни наименования: Waltz, Dreher, „Deutscher Tanz“, Ländler, „Danza tedesca“ и пр. Модерниятъ В. процвѣтава отъ края на XVIII до срѣдата на XIX ст., особено въ Виена, кждето е билъ много танцуванъ, и кждето се създава бързия, тъй нареченъ „Виенски валсъ“. Най-голѣми майстори на този видъ В. (за танцуване) сж двамата Щраусовци, Ланеръ, Валд-тойфель и др. Шопеновитъ валсове, 10 на брой, както и на други компонисти-романтици, сж пиеси за изпълнение — идеализирана, поетическа танцова музика, но не за игране. Тѣхъ изпълняватъ само голѣмитъ майстори на хореографското изкуство — като идейни танци.

Валтерхаузенъ, Херманъ Волфгангъ Саториусъ Фрайхеръ фонъ — Walterhausen, Hermann Wolfgang Satorius Freiherr von — оперенъ драматургъ, компонистъ, музикаленъ естетъ и писателъ, род. 12 окт. 1882 въ Гьотингенъ; ученикъ на Ербъ въ Страсбургъ и на Туйле и Шмидтъ-Линднеръ въ Мюнхенъ, отъ 1920 — професоръ и замѣстникъ-

директоръ, отъ 1919 — титуляренъ такъвъ на Мюнхенската държавна академия за музика. Творби: симфония „Херо и Леандеръ“, „Апокалиптична симфония“ и „Партита върху 3 духовни пѣсни“ — за оркестъръ; „Колоритна музика“ за камер-оркестъръ и облигатно цембало, музикална комедия „Елза Клаперцеенъ“; музикална трагедия „Полковникъ Шабертъ“; драматична мистерия „Рихардисъ“; опера „Сватбата въ Рауенщайнъ“; музикалната комедия „Графинята отъ Тулуза“ (1932); „Полифонични студии“ — за пиано, пѣсни — съ и безъ оркестъръ. Писателски трудове: „Рихардъ Вагнеръ“ — монография, „Музика, драматургия и възпитание“ — събрани статии, „Музикално стилово учение въ отдѣлни изложения“ — въ които В. се изявява като единъ отъ най-добритъ теоретици и практики на оперната драматургия въ Германия; „Стилистиченъ дуализмъ въ музиката на XIX в.“

Валтеръ, Бруно — Walter, Bruno — виденъ диригентъ, род. 15 септ. 1876 въ

Бруно Валтеръ

Берлинъ, възпитаникъ на Щерновата консерватория; оперенъ диригентъ въ разни нѣмски градове — 1901/912 въ Виенската императорска